

DE VISSSENDE VERZAMELAAR is het officiële orgaan van de Vereniging Hengelsport Verzamelaars, opgericht in 1993.[PRIVATE }

Versijnt 2 maal per jaar.

Jaarcontributie VHV: f 25,- per jaar.

Jaarcontributie buitenland: f 25,- per jaar.

Girorekening VHV: 6733842, t.n.v. H.M. Verswijveren.

Adres: Prinsenhove 66, Middelburg.

VHV e-mail adres: vhv-daca@12move.be

Internet website VHV: www.vhv-daca.org

Opzeggingen van het lidmaatschap vóór 1 december schriftelijk bij de secretaris van de vereniging.

Het bestuur van de VHV bestaat uit:

Voorzitter: Joep Foppele, Feantersdijk 139/4F, 9264 TN Eernewoude,
tel.: 0511 - 539734.
E-mail adres: joep.foppele@wanadoo.nl

Secretaris: Herman Verswijveren, Prinsenhove 66, 4336 HC Middelburg,
tel./fax.: 0118 - 615818.

Penningmeester: Babs Verswijveren, Prinsenhove 66, 4336 HC Middelburg
tel./fax.: 0118 - 615818.

Redacteur verenigingsorgaan: Joep Foppele, Feantersdijk 139/4F, 9264 TN Eernewoude,
tel.: 0511 - 539734.
e-mail adres: joep.foppele@wanadoo.nl

Leden: Iwan Garay, tel.: 040 - 2416176.
E-mail adres: iwangaray@hetnet.nl
Luc de Medts, tel./fax.: 00-32-55-216673
E-mail adres: luc.de.medts@skynet.be

De redactie c.q. het bestuur behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen zonder opgaaf van redenen te weigeren resp. niet te plaatsen.

Tevens behoudt zij zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten, hetgeen door de redactie onder het desbetreffende artikel dient te worden vermeld.

Voorzover artikelen onder pseudoniem worden geplaatst, dienen de volledige gegevens van de auteur bij de redactie bekend te zijn.

De redactie c.q. het bestuur kan niet verantwoordelijk worden gehouden voor de inhoud van de aangeleverde artikelen.

Behoudens uitzondering door de wet gesteld, mag zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n) op het auteursrecht, c.q. de uitgeefster van deze uitgave, door de rechthebbende(n) gemachtigd namens hem (hen) op te treden, niets uit deze uitgave worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of anderszins, hetgeen ook van toepassing is op de gehele of gedeeltelijke bewerking

WOORDJE VAN DE VOORZITTER

EMPEL

De beurs in Empel staat alweer voor de deur. Op zaterdag 21 april gaat om 8 uur precies de zaal open voor de standhouders, die daarvoor van Herman Verswijveren een badge hebben ontvangen.

Alle leden, die geen tafel(s) hebben gehuurd, hebben een ticket ontvangen. Uitsluitend op vertoon van dit ticket kunnen nu VHV leden al om NEGEN UUR de zaal in. U hebt dus als VHV lid EEN UUR EERDER de kans om te snuffelen en uw slag te slaan. Niet leden kunnen, zoals gebruikelijk, pas om 10 uur de zaal in.

VHV-leden krijgen, tegen inlevering van het ticket, een stempel op de hand, zodat u in-en-uit kunt lopen om bijv. uw koopjes naar de auto te brengen.

VERGEET DUS NIET HET TICKET MEE TE BRENGEN!!

Zoals reeds in ons vorige clubblad aangekondigd, zullen we scherp letten op handelsvoorraden, grotere partijen nieuwe hengelsportartikelen e.d. Deze zaken worden door het bestuur onherroepelijk van tafel gehaald!

We zijn een club van verzamelaars -geen handelaars- en dat willen we zo ook houden. Wij rekenen op uw medewerking...

Op 1 maart jl. waren er nog slechts twee vrije tafels beschikbaar, dus kunnen we stellen dat ook dit keer Empel weer is "uitverkocht".

Nu maar hopen op een royaal aantal bezoekers met dikke beurzen bij zich.

DATA BEURZEN

Eurobeurs Eindhoven: 27 oktober 2001, 26 oktober 2002 en 25 oktober 2003.

VHV beurs Empel: 20 april 2002

CONTRIBUTIE

Als u uw -belachelijk lage -contributie voor 2001 nog niet hebt betaald, loop dan tijdens de beurs in Empel even aan bij onze penningmeester Babs Verswijveren. Zoals altijd zit zij recht tegenover de ingang, u kunt haar dus niet missen. Stop haar, voor de laatste keer in Nederlandse guldens, wat bankpapier in de hand en u slaapt beslist rustiger. Dank voor uw medewerking!

DEELNAME VHV BEURZEN

Deelname aan de VHV beurs in Empel zowel als aan de VHV Eurobeurs in Eindhoven is uiteraard GEHEEL VOOR EIGEN RISICO.

Het VHV bestuur -de organisatie- kan nooit of te nimmer aansprakelijk worden gesteld voor diefstal en/of andere schade, in welke vorm dan ook!

Mogelijk dat de uitzending over de Eurobeurs 2000 in VIS-TV van 4 maart jl. bepaalde lieden op ideeën heeft gebracht...

VIS-TV

Op zondag 4 maart jl. heeft Ed Stoop in zijn programma VIS-TV een ruim 6 minuten durende impressie van onze VHV Eurobeurs 2000 in Eindhoven uitgezonden. Een enthousiaste Ed toonde het tv kijkende vissersvolkje het hoe-en-wat van zo'n VHV beurs. Iwan Garay zei het heel treffend in zijn interview met Ed: "Je verenigt de hartstocht van het verzamelen met de hartstocht van het vissen".

Het bestuur van de VHV is zeer ingenomen met deze fraaie presentatie in VIS-TV en wij hebben de indruk dat dit een stevige opsteker zal zijn voor onze club en het beursbezoek in de naaste toekomst.

Uiteraard onze dank aan de NVVS en meer in het bijzonder aan Ed Stoop met zijn filmploeg, die toch maar even een volle zaterdag inleverden om de opnamen in Eindhoven te maken!

KOPY

Zoals bij bijna alle clubbladen hoort het "zeuren" om kopy tot het dagelijks werk van de redactie. Ik weet heel zeker, dat bij de leden van de VHV erg veel gespecialiseerde kennis aanwezig is. Deel ervaringen en kennis met andere leden. Klim in die pen, kruip achter die computer en zet eens wat op papier. Via e-mail, floppy, typemachine of handgeschreven. Het maakt ons niet uit.

Oh... u weet niet of u "goed genoeg" kunt schrijven?

Geen enkel probleem! De redactie giet, waar nodig en in overleg met u, alles in de juiste vorm.

Dus, hooggeachte VHV leden, actie...actie...actie!

Mijn dank voor uw -toekomstige- bijdragen aan De Vissende Verzamelaar.

SLUITINGSDATUM KOPY

De sluitingsdatum voor het inleveren van kopy voor het komende nummer van uw clubblad is: 12 september 2001.

TROUBLE SHOOTING

De beurs in Empel, maar meer specifiek de Eurobeurs in Eindhoven, goed op de rails zetten, is een stevige klus.

Een klus die maar met een handje vol mensen geklaard moet worden.

Precies een handje vol, welgeteld 5 bestuursleden.

Gelukkig ondersteund door Dirk Stolk, o.a. voor toegangscontrole.

Elke keer loopt alles toch weer, zoals wij dat gepland hebben, maar tegen het eind van de beurs ben je "kapot".

Wat extra mankracht, vooral in Eindhoven, zou niet verkeerd zijn.

Dan zou bijvoorbeeld voor de standhouders de extra ingang aan de zijkant van de zaal ook open kunnen, wat speciaal voor steekwagens en karretjes ideaal is.

Dus... als u, vooral vóór aanvang van de beurzen, een uurtje bij wilt springen en wat hand-en-

span diensten wilt verrichten, zeggen wij geen "nee"! Graag even een telefoontje naar de voorzitter (zie colofon).

Joep Foppele, voorzitter

VOOR U GELEZEN...

Twee van onze -overzeese-leden brachten onlangs een boek uit in verband met onze hobby.

"MITCHELL Collector's Reference Guide" is een subliem boek van de hand van ons lid Dennis Roberts. Na een zeer interessante inleiding waarin de nodige aandacht wordt besteed aan de band tussen Mitchell en de States -via "Garcia" en "Browning", staan over 274 pagina's (A4) zowat alle spinmolens van dit merk vermeld met foto, beschrijving en een zeldzaamheids-quoting. Een echte must voor de beginnende verzamelaar van het grootste Franse merk maar tevens een zeer grondig naslagwerk voor de gevorderde verzamelaar. Kenners vertel ik niets nieuws als ik zeg dat Mitchell één der topmerken is. De prijs bedraagt \$36 + verzendingskosten. Contacteer Dennis om de totale prijs (inclusief porto) te weten.

Dennis Roberts
P.O. Box 207
Kendall Park, NJ 08824
U.S.A.
of via e-mail: drmitch3@aol.com

"Lawson's Price Guide to Old Fishing Reels" is al de derde en geheel herziene uitgave van het boek van George S. (Stu) Lawson Jr. In alfabetische volgorde worden 11.250 modellen van molens en reels vermeld. Per merk kan je het model, een beschrijving en de staat ervan samen met de hoogste prijs behaald op een veiling terugvinden. Dit alles beslaat 212 pagina's (A5) en kost \$23.95 + portokosten. Afbeeldingen zijn er niet, maar wel een hoop referenties! Contacteer Stu om de totale prijs (inclusief porto) te weten.

George S. Lawson Jr.
Monterey Bay Publishing
P.O. Box 796 (142)
Capitola, CA 95010-0796
U.S.A.
Of via e-mail: FISHNSTUFF@aol.com

Veel leesplezier gewenst!

Luc de Medts

ECHT GROOT(s) NIEUWS!!!

Hierboven zien jullie drie logo's die samen van groot belang zullen zijn voor de toekomst! Het logo in het midden kent iedereen ...D.A.C.A. is de engelse benaming van onze club: Dutch Angling Collectors Association en O.R.C.A. staat voor Old Reel Collector's Association.

Onze VHV en O.R.C.A. hebben besloten hun krachten te bundelen. Aan beide zijden van de oceaan behoren we tot de grootste verzamelclubs van oude hengelsportspullen. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd is één gezegde dat op onze samenwerking van toepassing zal zijn, maar we gaan nog een hele stap verder!

Het principe van O.R.C.A. is ook het onze ... lees zelf hoe zij zich voorstellen bij het grote publiek:

"The purpose of the Old Reel Collector's Association, Inc. is education through the collection and distribution of historical and technical data regarding fishing reels, their development and their inventors and manufacturers from the earliest times through the present day. In order to enhance the knowledge of these subjects, the collections and preservation of examples of post production reels is to be encouraged for the benefit of present and future generations..."

Opgericht in 1989, telt O.R.C.A. nu ongeveer 800 leden waarvan enkele van buiten de States. Vijf maal per jaar verschijnt hun clubblad "The Reel News" (28 tot 32 pagina's) en begin van elk jaar een complete ledenlijst. Deze ledenlijst wordt aan alle O.R.C.A.-leden toegestuurd maar is vanaf nu ook beschikbaar voor de VHV-leden. U kunt ze op eenvoudig verzoek gratis (leuk, hè!) toegestuurd of gemaïld krijgen. O.R.C.A.-leden krijgen de ledenlijst van de VHV toegestuurd: zo krijgt elk VHV-lid bekendheid in de U.S.A. en ver erbuiten (toch maar mooi van jullie club, niet?). O.R.C.A. beschikt ook over een eigen bibliotheek waarin méér dan 400 catalogi zijn opgenomen. Kopieën van deze catalogi zijn tegen kostprijs beschikbaar voor de leden. Wat ze nog meer te bieden hebben is makkelijk terug te vinden: kijk even op het net naar hun site: www.orcaonline.org

Webmaster Luc de Medts is onze "liaison-officer" (oftewel verbindingsman) met O.R.C.A. en ons lid Dennis Roberts is hun contactpersoon met de VHV. Beide hebben geen broertje dood aan werken, dus voor vragen kan je steeds bij hen terecht!

O.R.C.A. en VHV besloten voor een proefperiode van twee jaar samen scheep te gaan. Het is echter best mogelijk dat tegen die dag andere verzamelclubs hun interesse tonen in het toetreden tot een wereldwijde organisatie. Iedereen zal er welkom zijn! Begrijpen jullie nu wat

bedoeld werd met "hoe meer zielen,..."? Als VHV-DACA-lid zal je gaan behoren tot één grote verzamelfamilie, waarin gegevens, ervaringen, kennis en ook allerhande spullen kunnen uitgewisseld worden. Je zal voor je het weet in contact zijn met vrienden-verzamelaars van over de hele wereld...

The future is bright, the future is yours, the future is DACA!

Luc de Medts

REAL GREAT NEWS!!!

These three logos shown above might very well become the start of new era in reel collecting. The great American reel collectors club, Old Reel Collectors Association(O.R.C.A.) and the Dutch Angling Collectors Association (D.A.C.A.) -which is the English name for our VHV- have decided to join forces in an alliance or co-operative agreement. Board members from both clubs worked for more than one year to bring together this concept.

Our long-term objective is to create a worldwide organisation by inviting tackle collectors clubs from other countries to join our new group. Together we'll form a database accessible to all members that will enable them to locate just about any item or to get information about it from anywhere in the world!

O.R.C.A has over 800 members from all over the US and from eight foreign countries and has been an active organisation since 1990. I believe there's no better way to present our fellow Association than by quoting them:

"The purpose of the Old Reel Collector's Association, Inc. is education through the collection and distribution of historical and technical data regarding fishing reels, their development and their inventors and manufacturers from the earliest times through the present day. In order to enhance the knowledge of these subjects, the collections and preservation of examples of post production reels is to be encouraged for the benefit of present and future generations..."

You can learn more about O.R.C.A. and what they're offering by visiting their web-site: www.orcaonline.org

All O.R.C.A.-members receive "The Reel News" published five times a year. Plus the membership-roster which is published each spring. Members also have access to a huge library: -

over 400- books, magazines and catalogues. The 2001 O.R.C.A.-roster will list both O.R.C.A. and D.A.C.A.-members. D.A.C.A.-members can get the O.R.C.A.-roster for free either printed, by e-mail or on diskette. Just ask your webmaster for it ...This means that all our members and their points of interest are known by members of O.R.C.A.. Our members also have available to them, the names and interest of our fellow O.R.C.A.-members.

Webmaster Luc de Medts is the D.A.C.A. liaison-officer and our D.A.C.A. member Dennis Roberts is appointed to accomplish the same job for O.R.C.A. Please contact them for all your questions!

The present alliance is for a two-year trial basis. At the end of this period, both clubs will evaluate the results. The future is bright for D.A.C.A. and O.R.C.A. as both clubs have made commitments to explore ways to strengthen our relationship and to look into expanding our database. Our main goals are to provide our members with access to other members from different clubs who share the same interest.

The future is bright, the future is yours, the future is D.A.C.A.!

Luc de Medts

www.vnv-daca.org

The official web site of the Dutch Angling Collectors Association
- Vereniging Hengelsport Verzamelaars

Your webmaster Luc de Medts: vhv-daca@12move.be

Een woordje van jullie "Webmaster"...

De meeste van jullie zullen onze web site wellicht reeds hebben bezocht en de anderen ervan gehoord. Sedert 12/12/00 (datum waarop ik een teller toevoegde) en heden (05/03/01) waren er 634 bezoekers... Dat er de laatste tijd één en ander is gewijzigd en toegevoegd, zal jullie dus ook zijn opgevallen. Er is een (lange) pagina "Members" bijgekomen waar al onze leden -met de gegevens zoals in het clubblad opgenomen- zijn vermeld. Dit betekent dus dat je niet perse over een internetaansluiting hoeft te beschikken om toch vermeld te worden. Elke verzamelaar, waar ook ter wereld, kan je bereiken en ziet gelijk welke je interessepunten zijn. Mooie -gratis- service vanwege de club, is het niet? Hoe onze verzamelfamilie nog steeds aangroeit en een al maar grotere vlucht neemt zal je in een ander artikel lezen.

Leden die hun vermelding op de web site willen gewijzigd, aangevuld of geschrapt zien, moeten dit **schriftelijk** doen:

*Per brief gericht naar mijn adres: Luc de Medts, Oude Leuzesesteeweg 67, 9600 Ronse, België;

*Per fax naar het nummer 00/32/55/216673;

*Per e-mail naar: vhv-daca@12move.be

Er is nog een "blanco" pagina voorzien op onze site: Member's ads". Voor ik het vergeet: onze web site is in het Engels opgesteld ... omdat 99% van de internetgebruikers deze taal beheersen en dus ook internationaal gebruiken. Hoe we deze pagina vullen, hangt geheel van jullie af...

Elk clublid kan per rubriek één "ad" of advertentie laten plaatsen op deze pagina. Ik voorzie 3 rubrieken: "Offered", "Wanted" en "Exchange". Je "ad" mag maximaal 200 tekens lang zijn en niet commercieel zijn getint: we zijn in eerste instantie verzamelaars! Mocht er twijfel zijn over de inhoud van je advertentie, kan de webmaster deze -na overleg met de Voorzitter- weigeren.

Stuur me de advertenties schriftelijk toe (zie hierboven). Vertalen naar het Engels, gebeurt gratis...

Is het jullie opgevallen dat web sites van onze leden extra in de kijker worden gezet op onze "useful links" pagina? Samen met de "bibliography" pagina behoort ze tot de meest bezochte pagina's van onze site!

Hoe onze web site verder moet groeien of evolueren hangt van ons allen af: suggesties zijn dus steeds van harte welkom!

See you on the "world wide" net...

Luc de Medts

BEURZEN

In de afgelopen maanden heb ik verschillende verzamelaarsmarkten, beurzen en vlooiemarkten bezocht met wisselend resultaat.

Op 25 november jl. organiseerde de Stichting "Visgids" ten bate van gehandicapte sportvissers een ruilbeurs. 10 % van de opbrengst van de verkochte spullen was, evenals de opbrengst van de veiling, voor het goede doel.

Het was voor de 2e keer dat deze beurs in Zwolle werd gehouden; de belangstelling was niet overdadig maar het goede doel werd toch met een aardig bedrag gespekt. Er waren leuke koopjes en met name de veiling maakte het mogelijk voor zeer weinig geld leuke zaken op de kop te tikken. Mijns inziens de moeite waard om hier een traditie van te maken want in het noorden/oosten is op beursgebied niet veel te doen.

In januari (vroeg dit jaar) was ook Huy in de Belgische Ardennen een reisje waard. Hoewel ik er geen spectaculaire zaken vond waren er - zoals ook de voorgaande jaren - leuke koopjes. Franse molens bij de vleet; bronzen slagenogen voor reparatie van vlieghengels voor heel weinig franken, evenals bronzen bussen, oude Luxormolens en hengels etc. Kortom best leuk. Het vervelende is dat de voertaal vooral Frans is en dat is niet m'n sterkste taal. Zo kan het gebeuren dat ik na marktbezoek, in plaats van met de beoogde Ardennerham, met een kilo gesneden "Jambon" thuiskwam. Volgende keer beter opletten Harry!

Bij thuiskomst kijk ik altijd na wat ik (soms in een opwelling) heb gekocht. Een soort nagenieten. Soms ontdek je dan ontbrekende onderdelen (die ontdek je dus niet), soms ook zie je prachtige technische hoogstandjes, zoals in een Cargem 402 silverfish. Echt Italiaanse schoonheid.

Een andere beurs - waar ik nou voor het eerst kwam - was die van de Deltavissers in Ouddorp. Een grote doos vol (kapotte) molens voor een gulden per stuk leverde veel onderdelen op, terwijl een aantal molens -sommige van prima afkomst- nog uitstekend functioneerde. In Empel liggen er vast een paar op tafel voor weinig geld.

Jammer dat veel zeevissers vergeten hun spullen goed af te spoelen; een aantal kwalitatief heel goede reels leek door lepra aangetast.

Tot slot Zaandam.

Elk jaar kijk ik daar weer reikhalzend naar uit. In deze regio is kwalitatief uitstekend hengelmateriaal in gebruik; ook al van tientallen jaren terug en dat levert heerlijke koopjes op mits je geluk en geduld hebt. Om 10 uur gaat de zaal open en om 11 uur mag je de ingebrachte 2e handsmaterialen kopen. Echter om organisatorische redenen - in voorgaande jaren werd er teveel gejat - kunnen slechts 10 kopers per keer worden toegelaten. Die het eerst komt ... Dus zie je prachtige zaken voor je neus weggekocht worden. Desalniettemin... De leukste items vond ik toen ik voor een 2e keer de artikelen bekeek en o.a. een grote doos vol boeken, wat nauwkeuriger doornam. Daar zat een boekje bij dat ik nog niet had en de "Flipse" waarde daarvan was gelijk aan de totaal prijs van de inhoud, 15 prima boeken. Let dus op in Empel!

In Classic Angling no. 10 las ik dat op Holts auction een Kelly & Son reel werd verkocht voor £160. Ik was er graag bijgeweest, maar dat geldt voor veel meer veilingen. Misschien moet ik nog systematischer catalogi opvragen. Wie wil hier eens wat over schrijven?

Tot slot een stukje over greenheart.

Van mijn zoon kreeg ik een catalogus van Westley Richards uit ca. 1925. Een gaaf exemplaar

waar ik erg blij mee ben. Qua inhoud komt het in de buurt van de Hardy-catalogi. Er staan diverse artikelen in over o.a. werptechnieken, de fabricage van zijden lijnen en de fabricage van greenheart hengels.

Over dat laatste schrijft Mr. J.D.P.H. een verhaal en vergelijkt dit materiaal met steal, splitcane, en andere houtsoorten.

Hij beschrijft o.a. waar de greenheartboom groeit, in de (toen) uitgestrekte wouden van Brits Guyana. De bomen en planten staan daar elkaar naar het leven, de constante hitte en de grote vochtigheid bepalen de plantengroei in hoge mate. Zoals oorlogen (volgens de schrijver) sterke naties hebben gemaakt, zorgen de moeizame omstandigheden voor sterke bomen in regenwouden.

Onder gunstige omstandigheden kan de greenheartboom (Nectandra Rodioei) op een kale stam van zo'n 70 voet een kruin van 30 voet ontwikkelen.

De stammen zijn erg moeilijk te transporteren, omdat ze zwaarder zijn dan water lukt het niet met houtvloten zoals in de rivieren van Scandinavië. De bosarbeiders (negers en indianen) moeten met zware lichamelijke inspanningen via "rollers" (dit zorgt er voor dat er wel erg veel bomen gekapt worden) de stammen transporteren. Lastdieren en machines zijn er onbekend.

Greenheart wordt voor heel veel andere doelen gebruikt (o.a. beschoeiingen) en is bijna even duurzaam als teak. De uitgestrekte bossen worden dus snel kleiner.

Het hout van volwassen bomen is het sterkste, de kleur varieert van groen-geel tot rood en is vaak het donkerst bij de kern. Jaarringen zijn nauwelijks te onderscheiden; de structuur lijkt op die van bamboe.

Greenheart heeft praktisch geen concurrentie als het gaat om eigenschappen voor de hengelbouw; het is superieur aan lancewood, hickory, snakewood etc.

Bij vergelijkende tests (met splitcane) komt greenheart er bij lichtere (forel) hengels goed vanaf. Zalmhengels gemaakt van splitcane zijn relatief wat lichter.

In de catalogus worden diverse foto's getoond van de verschillende testen; het doorbuigen in vergelijking met splitcane is duidelijk te zien. Een van de conclusies is dat splitcane - indien gebroken aan de waterkant - moeilijk te repareren is ten opzichte van greenheart.

Greenheart is vrij kwetsbaar overigens, dus pas op voor beschadigingen. Alles op rij gezet concludeert J.D.P.H. dat splitcane voor forelhengels het beste is. Bij lange (zalm) hengels heeft splitcane een gewichtsvoordeel ten aanzien van greenheart, maar wil splitcane in kracht, stijfheid en buigkracht greenheart overtreffen, dan moet het wel "double built" zijn.

Greenhearthengels hebben dus een geweldige historie als je bedenkt hoe ze tot stand zijn gekomen vanuit de vochtige regenwouden in een ver verleden.

Voor serieuze belangstellenden ben ik bereid kopietjes van dit artikel mee te nemen naar Empel. Mijn tel.nr. is 038-4538994.

Harry Kelly

MITCHELLOGIE #1

WAT HEB JE AAN KENNIS ALS JE HET MET NIEMAND KAN DELEN.

De ene verzamelaar van vismolens is de andere niet.

Deze stelling behoeft geen uitleg en spreekt voor zich.

Er zijn legio beweegredenen op te noemen voor het ontstaan van, het onderhouden en het eventueel compleet maken van bijvoorbeeld een verzameling werpmolens.

Een daarvan is de liefde voor de modellen van een bepaald merk. Voor mij zijn het in het algemeen alle werpmolens van MITCHELL die stammen uit de periode 1946 tot 1990, waarbij de ei-vormige modellen toch mijn voorkeur genieten.

Mijn eerste MITCHELL type 300 (versie 5) kreeg ik medio jaren vijftig. Vanaf het eerste moment was ik zeer onder de indruk van het merk en het bijzondere ontwerp van de molen.

Maar pas tien jaar later ben ik begonnen met het verzamelen van hoofdzakelijk MITCHELL-werpmolens.

Gedurende de jaren die daarop volgden heb ik me in het merk verdiept met de bedoeling wat meer te weten te komen over de Franse hengelsportfabriek MITCHELL in het algemeen, maar in het bijzonder over de werpmolens en met name de eerste modellen, die er werden geproduceerd.

Er werd naar mijn mening in het begin noch door de fabrikant, noch door de distributeur voldoende informatie van meer technische aard aan de gebruikers verstrekt betreffende wijzigingen die zijn aangebracht zowel op of in een enig model.

Door zelf wat onderzoeken te verrichten en daardoor dieper in je hobby te gaan, krijg je het gevoel boven het hobbyniveau uit te stijgen.

Overigens ervaar ik genoemde activiteit nu nog steeds als een leuke hobby binnen een hobby.

De kennis die ik van de MITCHELL-molens heb vergaard is zoveel mogelijk vastgelegd in een handzaam boekwerk, dat eind 1998 in eigen beheer is uitgegeven.

Ik hoop, dat mij wordt toegestaan om in de toekomst aan de rubriek "MITCHELLOGIE" regelmatig in het VHV-orgaan vervolg te geven met voor de lezer een interessant onderwerp.

DE NEGEN "LEVENS" VAN DE LEGENDARISCHE MITCHELL (TYPE) 300

Van 1946 tot 1978 en veel later in de jaren 90 zijn een aantal wijzigingen op het model (type) 300 aangebracht. Deze wijzigingen waren zo kenmerkend, dat hier sprake is van het ontstaan van een nieuwe versie van het model.

In bovengenoemde productieperiodes onderscheidt men er een

9-tal versies, waarbij van de laatste versie in de jaren 90 de onderdelen werden vervaardigd in Taiwan, doch de volledige assemblage van de werpmolen in Frankrijk plaatsvond.

Deze versies moet men niet verwarren met de afgeleide modellen van MITCHELL (type) 300, zoals de 300A, -DL, -C, -Casting,

-Century, -Pro, -S, 350 en de modellen van de series 400, 500, enz. Ook van deze molens zullen later de interessante bijzonderheden in deze rubriek uitgebreid worden belicht.

De versies van de MITCHELL (type) 300 zijn onderstaand en op de volgende twee bladzijden in chronologische volgorde afgebeeld met omschrijving van hun kenmerkende verschillen.

VERSIE 1

1946 - 1947

Merknaam op de dekplaat gegraveerd zonder modelnummer;
Ronde A/R-knop;
Halve beugel met tungstenstift;
Houten slingerknop;
Slinger met veerknop;
Stalen dekplaatschroeven;
Kleine metalen slipmoer;
Level wind type; Ratio 1:3,75

VERSIE 2

1948 - 1949

Zwart geanodiseerde aluminium slingerknop i.p.v. hout;
Overige kenmerken als VERSIE 1

VERSIE 3

1950 - 1952

Vlindermodel A/R i.p.v. ronde A/R-knop;
Slechts bij deze versie optioneel een vinger pick-up met lijnrolletje;
Eerste modellen van deze versie zijn nog voorzien van stalen dekplaatschroeven, daarna verchromde schroeven van messing;
Overige kenmerken als VERSIE 2

VERSIE 4

1953

Gesloten beugel-systeem is uit een stuk vervaardigd;
Beugelarm is voorzien van een nok t.b.v. overvalstang, die uit de draaiende kop steekt;
Verchromde dekplaatschroeven van messing;
Kleine slipmoer van plastic;
Overige kenmerken als VERSIE 3

VERSIE 5

1953 - 1956

Ergonomisch gevormde slingerknop van plastic i.p.v. ronde aluminium knop; Zowel level- als cross wind type;
Overige kenmerken als VERSIE 4

VERSIE 6

1957 - 1961

Achter of onder de merknaam is het modelnummer (300) op de dekplaat gegraveerd;
De bus rond de smeerschroef is verdikt;
Cross wind type;
Overige kenmerken als VERSIE 5

VERSIE 7

1962

Achter de merknaam is het modelnummer (300) gegraveerd;
Hoekige vlindermodel A/R;
Slinger met langere steel en schroefknop i.p.v. veerknop;
Overige kenmerken als VERSIE 6

VERSIE 8

1963 - 1982

Rechte A/R pal i.p.v. vlindermodel A/R;
Beugelarm heeft een rechthoekige inkeping i.p.v. een nok;
Grote drie-puntige slipmoer;
Overige kenmerken als VERSIE 7

VERSIE 9

Jaren 90

Merk en modelnummer (300) op plastic plaatje;
Gesloten beugel-systeem bestaat uit twee gedeelten;
Lijnrolletje i.p.v. tungsten-stift; Platte slingerknop;
Slingerschroefknop van plastic;
Geruisloze kunststof A/R-pal;
Pakkingring tussen huis en dekplaat; Kruiskop schroeven;
Versterkte verbinding van de voet op het huis; Complete spoel van grafiet; Ratio 1:4,2

Joy van Hengst

SPINMOLENS UIT DE ZESTIGER EN ZEVENTIGER JAREN

Wat zijn nu de echt goede lichte en ultralichte spinmolens uit die periode? Dat vroeg ik me af en toen ik onlangs wat aan het "huishouden" was onder mijn verzameling. Want uiteindelijk wil ik gewoon alleen goede molens behouden. Dus hier volgen zomaar wat opmerkingen over wat ik zoal dacht tijdens deze huishoudbeurt. Doe ermee wat je wilt en heb je aanvullende opmerkingen die je graag wilt delen, laat het dan a.u.b. even weten (e-mail: cancor@internorth.com of natuurlijk via dit blad).

Allereerst gingen de Alcedo Micron en Alcedo 2CS eruit. Hopelijk doe ik hier niemand pijn mee, maar, laten we wel wezen, die zijn toch echt een stuk minder van kwaliteit dan bijvoorbeeld Zangi mascotte (ultralicht en, zo heb ik gehoord, door dezelfde fabriek gemaakt die de genoemde Alcedo's gemaakt heeft) of de Orvis serie (50A, 75A, 100A, 150A). De laatste vier, heb ik me laten vertellen, zijn ook door die fabriek gemaakt (hebben hetzelfde model als de ultralichte Zangi mascotte). Op het moment dat ik dit schrijf bezit ik, onder de Orvis molens, de Orvis 50A, 75A en de 100A die ik onlangs via Ebay (www.ebay.com) heb "besteld". Ze waren in nieuwstaat en ik was verbaasd over de hoge kwaliteit. Dus weg met die Alcedo's, ook al staat er een foto van de Alcedo micron in Jan Schreiner's "Flitsend Nylon", wat natuurlijk de nostalgische waarde enorm verhoogt...

Enkele maanden geleden vond ik op ebay ook een paar Abu Cardinals, een 33 en een 44, wederom in nieuwstaat, en helemaal uit Zweden. Had ze destijds eens gezien toen ik met Henk Peeters aan het snoekbaarsvissen was in Landsmeer, maar nu, vele jaren later, nu de nostalgie af en toe zijn invloed aanwendt, moest ik 'm toch hebben (gek is dat hè?) Wederom erg goede molens, soepel te draaien en met een fantastische slip.

De Luxors die het merendeel van mijn verzameling uitmaken gaan nooit weg, daar heb ik er te fijne herinneringen aan en de kwaliteit is te goed. Maar toch een paar opmerkingen. In de zestiger jaren zijn ze begonnen met het aandrijf wiel van een soort aluminiumlegering te maken. Deze molens gaan beduidend minder lang mee dan de modellen uit de vijftiger jaren en voelen bij het indraaien na enige jaren ook wat los aan (een vriend van me heeft het over een koffiemolen gevoel ...) Dit is niet het geval (althans ik heb het nog niet gemerkt) bij de modellen uit de vijftiger jaren.

En als je met 14/100 of 16/100 nylon wilt spinnen dan raad ik de extra gevoelige spoelknoppen aan die destijds apart leverbaar waren en die een lichtere veer bezitten. Hiermee kan de slip beduidend lichter en beter worden afgesteld. Verder vind ik het beugelmechanisme van de Luxor Special en Luxor Luxe, en hoe de beugel soepel met geleidelijk toenemende spanning tijdens het indraaien omslaat, onovertreffbaar. Wat dit laatste betreft kunnen Orvis of Abu niet aan ze tippen.

Ook ben ik tevreden met de Luxor Contact en Luxor Relax. Ik vond ze een paar jaar geleden in nieuwstaat (de Contact op de bekende beurs in Eindhoven en de Relax door een lezer van "Plaisirs de la Peche"). Ik heb er nog weinig mee gevist, maar ik vind het ingenieus spul. Jammer dat Paul Mauborgne (de uitvinder van al dit moois) nu niet meer leeft, want toen hij op zijn hoogtepunt was, wat betreft creativiteit, was de tijd niet rijp om echte degelijke molens op de markt te brengen. Hij had het moeilijk met de concurrentie, te zien aan de goedkopere uitvoering van de latere types Luxor en de Cracks die na zijn dood (onder licentie van zijn naam) verschenen. Dus de Cracks heb ik ook opgeruimd; ik heb liever "the real thing".

Tegenwoordig lijkt er meer vraag te zijn naar goede werp molens hetgeen natuurlijk allang het geval was voor vliegenreels. Ik moet dan binnenkort toch eens de "Van Staal" molens uitproberen. Deze zijn ontworpen door een Nederlander die vele jaren geleden naar de Verenigde Staten is geëmigreerd en die nu o.a. werp molens op de markt brengt, geïnspireerd door de Luxor molens waarmee hij vroeger viste.

Verder heb ik nog een paar Brettons (804 en 400, in mint conditie). Ze lijken sterk, maar draaien minder soepel dan Abu of Orvis en ik vind die plastic spoel niet charmant. Met DAM of andere merken heb ik geen ervaring; misschien hoor ik nog eens wat van één van jullie.

Cor Smits

VAN WERPHENGEL VIA ROL NAAR DE WERPMOLEN IN NEDERLAND

Toen ik in 1950 als jongen van 10 met mijn bamboehengel met koperen bussen in de Merwede bij Dordrecht op voorn of alles wat er maar aan wilde komen viste, gonsde het toen van de geruchten over een werphengel. Ik wenste wel eens dat dat gerucht mij niet ter ore was gekomen. Het ging toch eigenlijk prima: mooie bamboehengel met koperen bussen. Dat bamboe werd steeds op advies van een oude pruimspuwer die aan de waterkant stond voorzien van schapenvet en de bussen werden zo nodig voorzien van nieuwe bootlak.

In een klein winkeltje waar ik al eerder over schreef kocht ik van mijn zakcenten silk en als ik mijn eerste dobber kwijt was geraakt, maakte ik van een kurk en een luciferhoutje een nieuw dobbertje. Rood, wit en blauw geschilderd, nationalist als ik toen al was. Aas hoefde je niet te kopen dat zat onder de basaltkeien van de krib, waarvan je af viste. Steurkrabbetjes voor 't oprapen. Enige jaren later waren die verdwenen door de nieuwe welvaart in Duitsland, waar de industrieriolen de Rijn kleurden tot zwavelachtige tonen. Het oude baasje dat voortdurend op mijn handen stond te kijken, had weinig zakgeld en vroeg of hij soms ook eens mijn hengel mocht hanteren. Meestal kwam het er op neer dat ik niet meer aan vissen toe kwam. Dat gerucht over die werphengel hield mij bezig. "Zeg, ome Janus", zo noemde ik hem maar, "weet u wat een werphengel is?" "Nou, ik zou het niet weten", zei hij, "maar het zou kunnen zijn dat het zo zit, dat als je op een middag niets gevangen hebt je zo kwaad zou worden dat je je hengel met heel de zoi d'r aan in het water lazerde! Maar dat is natuurlijk een geintje, volgens mij heeft het met stropen te maken. Iets moderns of zo uit Amerika!"

Vijftig jaar later, van de week dus, zat ik te denken over al deze dingen. De werphengel, de molen, de reel, de haspel. Wanneer werd er in ons landje voor 't eerst gesproken over een werphengel? Door Misset of Dresselhuys? Ik dook verder in mijn boekenbestand en stuitte op het boek van H. Aalderink uit 1911 "Zoetwatervisschen in Nederland en de kunst om ze te vangen". Achterin bij de inhoud snel gekeken naar de hoofdstukken. En jawel hoor, bij Afdeling II "het visschen en de vischtuigen" stond na de zethengel, de zetlijn, fleur ... de werphengel! Wat een vondst! In 1911 een werphengel in de Nederlandse hengelsportliteratuur. Echter mijn blijheid werd snel om zeep geholpen. Aalderink omschrijft de werphengel als volgt: "deze hengel noemt men zoo, omdat men de roofvisschen, welke daarmede worden gevangen, zoodra ze bijten, op den wal werpt!!

Men gebruikt daarvoor een stevige lange stok, waaraan een sterke lijn met aan het einde een ketting van messing of koperen draad en een gewonen haak doch van het sterkste nummer!" Men moest in die dagen dus op z'n minst stevig gebouwd zijn om de werphengel te hanteren. Over molens, haspels of rollen werd nog niet gesproken maar een werphengel was het!

In 1928 echter kwam er een doorbraak. Het boek "De Hengelsport" door A.M.J. Dresselhuys kwam uit. Het zal echter wel zo geweest zijn dat dit boek door weinigen gelezen werd. Je moest goed bij kas zitten en tot de "upper ten" behoren wilde je met dit boek in aanraking komen. Eerst kwam de crisis en toen de tweede wereldoorlog. Pas daarna brak de werphengel en bijbehorende molen echt goed door in Nederland. Toch is het wel interessant om eens na te gaan, wanneer voor het eerst een werphengel met rol of later molen besproken werd.

Zoals gezegd, besprak Dresselhuys in zijn boek in het hoofdstuk "Visschen met de rol" diverse rollen zoals men ze toen noemde. De Nottingham rol, de Silex Major met werpcapaciteiten. (Ze kostten toen resp. f 33,60 en f 66,-) De Aerial van Allcock, de Perfect voor het vliegvisseren en

dan wordt het interessant; spreekt hij over de Illingworth rol of eigenlijk de molen. Twee pagina's worden er aan besteed om met live foto's aan te tonen hoe het werkte.

Uit 1930 stamt een boekje dat wat dichters bij het gewone publiek staat nl. "Hengelen in de praktijk" door C. Misset. In het eerste hoofdstuk spreekt hij bij punt 2 over glijringen, topogen en haspels. Hij beveelt hier een haspel aan met grooten trommel en speciaal voor karpers, een Pfleuger Quadruple. Afbeeldingen worden helaas niet gegeven. Overigens vraag je je af, waar je hier in Holland deze zaken al kon kopen Dat zou al een studie waard zijn. Via het Dordrechts archief kwam ik erachter dat vanaf 1895 ene P.J. de Fuyk een nering in manden, rotting en visscherij-artikelen voerde. Er was een lijst van diverse artikelen voor manden, sponsen etc. en er was een soort catalogus al waarin diverse rollen werden aangeboden.

Voorzover ik weet worden daar geen Illingworth molens aangeboden, maar een soort Nottingham.

In 1940 schrijft C.H. Geudeker in zijn beroemde boek "Beet" in zijn hoofdstuk over karpervissen over een rad en een molentje.

Hij praat over het voordeel van de molen t.o.v. het rad, namelijk dat men grote afstanden kan werpen. Dat geldt speciaal bij 't snoekvissen.

Met dit rad (molen) windt men de vis binnen en blijft men doorwinden ook als de vis weer harder zou gaan trekken. De slip wordt ontdekt en er wordt zelfs een afbeelding gegeven van dit wonderrad nl. een van de eerste afbeeldingen van de Franse Luxor!

In 1946 verschijnt "Het handboek voor den hengelaar" door Ferd. Vulmsma. In hoofdstuk 1 "materiaal" vermeldt hij bij rubriek F "het gebruik van een hengel voorzien van glijringen, waarop een rad of reel geplaatst wordt".

Hij noemt hier een rad of reel met versnellingen, snoergeleiders, al of niet automatische rem etc. en er staan afbeeldingen bij. Tevens noemt hij een lichtlopende werpmolen waarvan de klos loodrecht staat op de richting van de draad om het snelle afwikkelen in de hand te werken. Hier bedoelt hij dus een werpmolen in de geest van Illingworth of Luxor. Jammer genoeg geen afbeelding.

Bij de afdeling "Roofvissen" gaat hij dieper in op de materie en noemt de werphengel met

werpmolen. Echter merkwaardig genoeg geen afbeeldingen van een werpmolen. Wel grijpt hij terug op de laatste pagina blz. 171 bij het werpen met den werphengel naar de geest van Aalderink: "met een stevige zwaai wordt de grote vis op het droge geworpen".

In 1947 bespreekt Jan Schreiner in zijn boekje "De kunst van het snoeken" in een speciaal hoofdstuk "de haspel". Weer een afbeelding van een Nottingham reel, Multy haspel en de Stationairy drum haspel. De Allcock Stanley wordt ook afgebeeld. Evenals onze eigen trouwe Tamsom haspel.

In 1949 verschijnt Schreiner's boek "De polder in" en spreekt hij in zijn hoofdstuk over de snoek, over de rol en speciaal over de "multi" rol. De Marhoff en de Criterion van Shakespeare passeren de revue. En opnieuw de Illingworth. Alleen maakt Jan een foutje en beeldt de Felton Cross Wind af. De beroemde spoel waar je zeeziek van wordt als je ernaar kijkt.

Overigens wordt de Luxor (door Geudeker afgebeeld) voor 't eerst via een advertentie in de AHB in 1947 aangekondigd, samen met Luxor werphengels en in 1950 kondigt Wasterval aan dat ze uit voorraad leverbaar zijn, de Luxor de Luxe, Luxor Special en Luxor Suprême.

In het boekje "Werphengel en kunstaas" van Fr. Domhof uit 1949 wordt de Luxor de Luxe en de Suprême afgebeeld.

Jan Schreiner komt in 1950 met zijn "Flitsend Nylon" en bewerkstelligt de grote doorbraak van de werphengel met molens in Nederland.

Afbeeldingen van de Tamson, de Record, de S.A.P., de S.N.O.P., de Luxor de Luxe, de Suprême, de Ru mer, de Metro, de Mitchell, de Alcedo, de Pelican en Triplex.

Het zou bijvoorbeeld een verzamelthema kunnen zijn om al deze molens eens bij elkaar te sprokkelen. Het is mij een keer gelukt. Verder is het vermeldenswaard dat op de laatste beurs in Eindhoven er nu eindelijk een publicatie-studie is verschenen over de Luxor. Hopelijk wordt e.e.a. eens vertaald.

Het zou belangrijk voor onze club zijn, als er eens wat mensen hun kennis beschikbaar stelden. Wat dat betreft, hulde aan Joy van Hengst met zijn Mitchell-studie! Wie volgt!

Adrie Mouthaan

ROUTE BESCHRIJVING NAAR DE "LACHENDE VIS"

ROUTE 1: VANUIT HET NOORD-NOORD/WESTEN (inclusief het verkeer dat via de A15 reist, zoals uit de richting Gorinchem en Tiel). Je rijdt uiteindelijk via de A2 in de richting 's-Hertogenbosch. Dan kom je op een gegeven ogenblik bij Zaltbommel over de Waal. (Die nieuwe mooie brug.) Zo'n kilometer of drie na die brug krijg je een SHELL benzinstation en

een restaurant (De Lucht).

DIRECT NA dat benzinestation neem je de afslag HEDEL. (Afslag nr. 18).

Nu blijf je alsmaar deze weg volgen (niet stiekem ergens afslaan of zo!) tot je over een mooie hoge brug over de Maas rijdt. Na de brug volgt een rotonde. Daar sla je linksaf. (2/3 rond dus) Nu opletten!

Blijf het weggetje NAAR LINKS volgen! Dan ga je vanzelf onder het spoor door de Maasdijk op. Dijk blijven volgen tot je in Oud Empel komt, blijven rijden en voilà, je bent er. ("De Lachende Vis" bevindt zich aan uw rechter-, het parkeerterrein aan uw linkerhand.)

ROUTE 2: VANUIT HET ZUID-WESTEN (Verkeer dat via de A59 reist). De A59 helemaal uitrijden, dan de A2 richting Eindhoven volgen, maar DIRECT afslag ROSMALEN nemen. Aan het einde van de afslag (stoplichten) ga je rechtsaf richting Rosmalen. Verder de route voor verkeer uit het ZUIDEN volgen. (Vanaf punt A).

ROUTE 3: VANUIT HET NOORD-OOSTEN. (Dus verkeer dat 's-Hertogenbosch via de A50 nadert). Je blijft de A50 volgen tot hij vanzelf overgaat in de A2, dan neem je de richting AMSTERDAM. Je hoeft dan NIET in te voegen, want je kunt direct weer de afslag ROSMALEN nemen. (Afslag 20) Volg nu verder de beschrijving voor het verkeer dat uit het ZUIDEN komt. (Vanaf punt A).

ROUTE 4: VANUIT HET ZUIDEN.

Je rijdt uiteindelijk op de A2 (ringweg 's-Hertogenbosch) en volgt de richting AMSTERDAM. Blijven rijden, (de eerste afslag Rosmalen negeren), want je neemt afslag nummer 20, ROSMALEN.

Punt A.

Nu rijd je in de richting van ROSMALEN, en je krijgt een kleine rotonde. (Links voorsorteren). Daar ga je linksaf (2/3 rond dus) in de richting EMPEL. Blijven rijden tot je vanzelf in EMPEL komt. In Empel ga je twee verkeersdrempels over (rustig aan dus) en dan kom je aan een voorrangsweg. Hier sla je linksaf. Blijven volgen, rotonde rechtdoor, tunnel door en NA DE TUNNEL DIRECT RECHTSAF SLAAN!

Nu de weg blijven volgen (rechts ligt op een gegeven moment de A2, links liggen sportvelden.) Je komt nu automatisch bij "De Lachende Vis".

MOIN MOIN DEUTSCHLAND!

Vor kurzem rief mich Herman Verswijveren an und fragte mich, ob ich nicht mithelfen möge, die Vereinszeitschrift für die mittlerweile 25 deutschen Mitglieder des VHV ein wenig interessanter zu machen. Denn der Holländer an sich hat weder ein Problem deutsch zu verstehen oder zu lesen- wir 80 Mio. Deutschen tun uns da eher schwer holländisch zu verstehen, selbst im unmittelbaren Grenzgebiet. Wir reissen dafür ganz tolle Witzchen über gelbe Autokennzeichen und wohnwagenbehängene Spassbremsen auf der Autobahn (Allemagne zero points).

Ersteinmal also: ein dickes Lob an "VHV Vereniging Hengelsport Verzamelaars" für die freundliche Aufnahme in Ihrem Verein. die zwei genialen jährlichen Veranstaltungen in Eindhoven und Empel und natürlich die Vereinszeitschrift "De Vissende Verzamelaar", in der wir Deutschen uns meist von Markenname zu Markenname hangeln und den Rest dazwischen nicht so wirklich verstehen. Die Einrichtung dieser deutschen Seite finde ich persönlich sehr gut und ich weiss nicht, ob uns so etwas auch gelungen wäre.

Wir Deutschen, weltweit bekannt als die Vereinsmeier schlechthin, haben es bis auf einige schnarchige Angelflohmärkte und immerhin eine der wenigen nicht-englischen Angelauktionen von Rang (Danke-Udo) eigentlich nichts wirklich auf die Reihe gebracht. Also lassen wir uns von den Niederlande Starthilfe geben - Oranje, Oranje! Dort wo ein kleines Land gross ist.

Diese Seite sollte uns allen z.B. als Möglichkeit dienen, unsere Vorlieben Anderen mitzuteilen. Aber das setzt voraus, dass wir uns mitteilen. Diese Seite soll nicht das persönliche Sprachrohr von Einzelnen z.B. mir sein. Also seid Ihr alle, meine restlichen 24 deutschen Vereinsmitglieder - und alle anderen, die mögen - herzlichst dazu aufgerufen, selbst etwas zu schreiben. (Damit meine ich übrigens keine Kleinanzeigen). Was sammelt Ihr und vor allem warum - wo fischt Ihr, wer seid Ihr. Genausogut Artikel über spezielle Interessengebiete, ganz ohne persönliche Note. Also los Kollegen: Schlimmer als der nächste Artikel kann es nicht werden, denn ich fang einfach mal an.

Ansichten eines deutschen Sammlers, der kein deutsches Gerät sammelt.

Also, angefangen hat alles mit den Pfadfindern in Norwegen, einem Angelset von Abu für ein paar Kronen. Nach Meinung einiger Sammler wäre es besser in der wertigen Blisterpackung verblieben und hätte heute auf jeden Fall einen Haufen Kronen gebracht. Ich habs aufgemacht, geangelt und keinen Fisch gefangen - die Sammler haben Recht.

Des weiteren habe ich viele Jahre später in eine Anglerfamilie eingeheiratet, Schwiepa, und beide Brüder sind Angler, zwar keine Fliegenfischer (doch, einen hab ich bekehrt). In 1995 hab ich Schwiepa überredet mir seine Köderfischrute zu überlassen, eine alte Noris Fliegenrute, die er mit hinten angebrachter Quick Junior zum Kleinstfischfang einsetzte -übrigens sehr erfolgreich, was eher an Ihm als an der seltsamen Kombination lag.

Also, meine erste alte, gesplisste Fliegenrute, dann ging alles Schlag auf Schlag - über eine Kleinanzeige Balasz Klimó kennengelernt, Ungar, Künstler und begnadeter Rutenbauer. Von Ihm hab ich mehrere Gesplisste gekauft und einige Jahrgänge Trout & Salmon geschenkt

bekommen. Dort habe ich die obligatorischen Anzeigen von Brindley John Ayers, Neil Freeman, Roger Still etc. gesehen - mehrere Listen bestellt und sofort weggelegt als ich die Preise gesehen habe, bzw. meine Bank mir gesagt hat, was das engl. Pfund so momentan kostet.

Ungeachtet dieser unglaublichen Preise habe ich mir Angesichts des finanziellen Ruins eine Hardy Goodwin für £80 und ein Sharps Scottie 13'9" für £105 geleistet. Die Rolle war Mist, die Rute fische ich gerne und ausschliesslich in Schottland.

Dann dieses Buch: Graham Turners Antique Fishing Tackle, a collectors Guide. Unglaublich, wie oft ich das Buch gelesen habe - wirklich gelesen! Dann die erste wirkliche Neigung zu einer bestimmten Rolle: Allcock Aerial - die mit den Fahrradspeichen. Es sind heute noch für mich neben Percy Wadhams Angelrollen, die schönsten Ihrer Art, auch wenn es keine Fliegenrollen sind. Dann erwachte eine Art unstillbarer Hunger nach alten Hardy Perfects -Ruiniös- wenn man sie haben möchte.

Erwacht ist diese Leidenschaft 1996 in Eindhoven -man kommt als stolzer Besitzer von 4 älteren Rollen und 2 alten Ruten in diesen Saal und bekommt weiche Knie - Wow, war das ein Gefühl- das Paradies.

Dort lernte ich auch einen meiner liebsten Sammlerfreunde aus Belgien kennen: Andre Thiriart, der Herr über 600 gesplisste Ruten und mindestens ebenso viele Rollen.

Meine Leidenschaft für Perfects gipfelte in ca. 40 Vorkriegs-Perfects von 2 3/4" All Brass, über 2 Narrow Brass Face, 2 Bougles, 3 kompletten Serien der schmalen Forellenrollen, 2 7/8" bis 3 7/8", usw. Jetzt sind es noch 8 Perfects und merklich weniger andere Rollen, dafür habe ich ein weiteres Hobby, eine alte Indian Chief Bj. 46 (alte Angelrollen funktionieren übrigens weitaus besser).

Zwischendurch kam so eine Art von Erwachen: Ich habe feststellen müssen, dass es mehr als genug Perfects gibt, es ist absolut keine Kunst sie zu finden, man muss sie einfach nur bezahlen - das ist aber meistens nicht leicht.

Auch sehr wichtig: 1997 - Internet und Ebay. Nicht mehr ein halbes Jahr auf eine der beiden lebenswichtigen Messen warten. Sondern in den Anfangstagen von Ebay unter satten 250 - 350 Angelrollen auswählen und bequem ersteigern. (Ich hab übrigens 2 frühe Storck-Rollen aus Texas geholt) Hätte ich Trottel mir damals auch einige Aktien von dem Laden gekauft -heute sind es immerhin permanent die 10fache Anzahl Rollen ...

Neben einigen kostspieligen Ausflügen in die amerikanische Sammellandschaft: Berge von amerikanischen Multipliern, Meek, Kiest, Orvis Click Reel, EvH, Zwarg, Bogdan usw. und deren zugegebenermassen meist lukrativen Wiederverkauf hab ich schliesslich meine eigentliche Liebe entdeckt.

Egal welche Angelrollen, hauptsache, sie sind alt und funktionieren, sind nicht poliert und im Originalzustand- aber bitte nicht neu im Karton. Ich mag einfach die gebrauchten, aber gepflegten Rollen, die einen seidenweichen Lauf haben, an den richtigen Ecken abgestossen sind, aber keine Schrammen haben -diese Rollen können Geschichten erzählen. Am allerliebsten sind mir noch die Rollen, die in Messing gebaut wurden und kurz danach völlig

unverändert in Aluminium weitergebaut wurden.

Eine weitere tolle Sache sind alte Ruten und Zubehör jeder Art, ausser Netze und Gaffs- die mag ich nicht. Es ist schön, wenn man in seiner Sammlerecke oder -raum durch Zusammenstellung einiger schöner verschiedener Dinge Stilleben erzeugen kann. Wer gerne etwas von dem sehen möchte, was ich gerne mag, der schau mal hier nach:

www.crefeld.de/reels/set1.jpg

www.crefeld.de/reels/set2.jpg

www.crefeld.de/reels/set3.jpg

www.crefeld.de/reels/set4.jpg

www.crefeld.de/reels/set5.jpg

Sowie das Alternativproblem

www.crefeld.de/reels/indi5.jpg

www.crefeld.de/reels/indi6.jpg

Das Schönste aber ist doch eigentlich mit den alten Dingern, soweit möglich, hin und wieder wirklich zu fischen und z.B. an einer 3 3/8 Perfect von 1923 und einer schönen Gespliesten aus neuerer Fertigung eine gute Bachforelle auszudrillen und sie hinterher wieder zurückzusetzen.

Die interessanten Leute, die guten Bekannten und echten Freunde, die ich durch dieses Hobby gefunden und kennengelernt habe, möchte ich nicht mehr missen: weltweite Kontakte, von Japan, über Amerika, Kanada, Australien, ganz Europa und natürlich auch in Deutschland.

Ob man nun DAM sammelt und nichts anders, oder alles andere ausser DAM, nur englisches Gerät, nur Forellenrollen, nur Bücher, nur Köder oder einfach alles was einem gefällt, ist vollkommen egal, oder?

Eins verbindet uns: Das Interesse an gutem mechanischem Gerät, handgefertigt, meist sehr alt, oft benutzt, geliebt von den ehemaligen Besitzern und immer noch funktionierend, einsetzbar bei dem etwas subtilerem Jagdvergnügen: der Angelei.

Tight lines - Peter Lueg

Wenn Ihr etwas schreiben wollt, dann fangt jetzt sofort an - wartet nicht, sonst wird's vergessen. Schickt mir Eure Manuskripte am besten per e-mail: reelpeter@aol.com oder an die e-mail-Adresse des Verlags: w.fcupedo01@freeler.nl - natürlich könnt Ihr Sie auch auf dem althergebrachten Weg an die Verlagsadresse schicken.

HET LUXOR BOEK

Een hengelsportverzamelaar is vaak een zoekende in de woestijn. Niet alleen is het moeilijk om antieke spullen te vinden maar nog moeilijker is het om gegevens over die gevonden dingen te

verkrijgen. Bij gebrek aan documentatie is het speuren in oude visbladen nog de beste methode om kennis van oud materiaal te verzamelen. Toch is deze methode verre van ideaal omdat er altijd hiaten in de productieperiode optreden die niet in publicaties of advertenties te achterhalen zijn. Wie Engelse hengelsportartikelen verzamelt zit echter gebeiteld want er zijn tal van boeken die alles kunnen vertellen over wat vroeger in Engeland voor de sportvisserij is gemaakt.

Alleen al over Hardy reuls en molens zijn meerdere boeken geschreven. Peperdure boeken, dat wel.

Dat komt omdat de oplage van deze boeken zeer klein is en de uitvoering met meestal veel illustraties en foto's extra duur uitvalt.

Tot voor kort was er over de in Europa gemaakte hengelsportspullen weinig of geen naslagwerk beschikbaar. Het boekje van Bernard Caminade "Les Moulinets Francais" werd daarom door verzamelaars met gejuich ontvangen. Inmiddels is er reeds een tweede uitgebreide druk op de markt verschenen. Een aanrader voor iedere verzamelaar, ook als die niet of gebrekkig Frans spreekt.

Op onze laatste Eurobeurs troffen we een tweede bijdrage uit Frankrijk aan en wel een boek van de auteurs Bohn en Sossong getiteld "Les Moulinets Luxor"

De Luxors zijn ongetwijfeld een buitengewoon interessant verzamelgebied. Velen beschouwen de Luxors als de allerbeste werpmolens die ooit zijn gemaakt. Het ontwerp is absoluut tijdloos want met de eerste Luxor uit 1936 kan men nog probleemloos vissen (en vangen).

In de periode 1936 tot 1966 zijn er slechts zeven hoofdmodellen op de markt gebracht waardoor het voor de verzamelaar interessant is om de hele serie compleet te krijgen. Maar dan wordt het pas moeilijk want wie alle onderling verschillende modellen van de kleinste Luxor Lancer Leger wil bemachtigen komt uit op twintig stuks, de verschillende kleuruitvoeringen niet meegerekend. De bezitter van dit boek kan nu zeer gericht speuren naar de in zijn verzameling ontbrekende modellen. Hij weet nu precies, hoe het allereerste model van de Luxor Lancer Leger eruit ziet. Dit eerste model is natuurlijk zeer zeldzaam maar uw dienaar wist voordien niet aan welk klein aspect die van de andere modellen te onderscheiden is. Wie het Luxor boek koopt komt beslagen ten ijs, dat verzekeren wij u.

Het boek kochten wij op de Eurobeurs voor de prijs van 70 gulden en de auteurs hebben mij verzekerd dat zij op de Eurobeurs 2001 weer aanwezig zullen zijn. Profiteer ervan.

Iwan Garay

MUTATIES LEDENLIJST

R.F. (Ruud) Groenendaal
Vogelenzanglaan 24
2548 SZ Den Haag
Tel.: 070 - 3942855
Algemeen/werpmolens; spec.:Luxor

Kees Ketting
Wood Road
Graiguenamanagh
Co. Kilkenny, Ireland
Boeken/automatische vliegenreels

NIEUWE LEDEN

J. Gall
Tjonger 123
9204 AP Drachten
Tel.: 06 - 55334098
Boeken/werpmolens

J.L. de Graaf
Reitzstraat 41
2021 TN Haarlem
Tel.: 023 - 5257263 of 06-55177754
Mitchell

Ger Schilte
Hazelhoenhof 3
6641 XA Beuningen
Algemeen

Andreas Spahr
Theodor-Stormstrasse 4
25709 Marne, Deutschland
Tel.: 04851 - 935369
D.A.M.

Felix Vanhoudenhoven
Graaf Lodewijkplein 8
3840 Borgloon, België
Tel./fax.: 012 - 745433
Algemeen

Ger Vroomen
Tergouwen 20
6051 JE Maasbracht
Abu-werpmolens/splitcanehengels

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP

Erik van den Berg

H. Pepping